Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	49C/104/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1516204612
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Natália Kolláriková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2018:1516204612.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobkyne: S.. C. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom: O. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpenej: JUDr. František Kurnota, advokát, so sídlom: Petra Straku 5891/5, 901 01 Malacky, proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom: Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, zastúpenému: Advokátska kancelária SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom: Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava a advokátska kancelária Škubla & Partneri, s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- Eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný odstrániť z internetových portálov www.aktualne.sk a www.pluska.sk, článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne“, článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko“ a článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať“, vrátane diskusií k týmto článkom.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5000,- Eur.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

IV. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 2/3.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.04.2016 sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zverejniť na úvodnej stránke internetového portálu www.aktualne.sk a na úvodnej stránke internetového portálu www.pluska.sk, po dobu troch dní, ospravedlnenie v nasledovnom znení: Redakcia aktualne.sk a pluska.sk sa týmto ospravedlňuje S.. C. J., za uverejnené výroky v článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne", v článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom „Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko" a v článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom „Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať“, nakoľko uverejnené informácie sa nezakladajú na pravde. Taktiež žalobkyňa žalobou navrhla uložiť žalovanému povinnosť odstrániť z internetových portálov www.aktualne.sk a www.pluska.sk, článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne“, článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko“ a článok zo dňa XX.XX.XXXX s názvom „Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať“, vrátane diskusií k týmto článkom. Zároveň žiadala zaviazať žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 Eur ako i na náhradu trov konania.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že žalobkyňa je odo dňa XX.XX.XXXX členkou predstavenstva Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (ďalej ako VšZP). V zmysle čl. 2 ods. 1 písm. v) a zb) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, je člen štatutárneho orgánu Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., verejným funkcionárom.

3. Žalovaný ako obchodná spoločnosť podnikajúca v mediálnej oblasti a ako vydavateľ tlačových médií a prevádzkovateľ internetových portálov, mimo iných aj www.aktualne.sk a www.pluska.sk uverejnil dňa XX.XX.XXXX dva články na ním prevádzkovanom spravodajskom portáli www.aktualne.sk, ktoré sú uverejnené na predmetnom portáli stále a to pod názvami: „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne", z ktorého žalobkyňa v žalobe citovala nasledovné: „... dohliada na všetky škandalózne zmluvy, dnes sedí vo vedení.... vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni je možné všetko... ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J.... . Jej rukami mali prechádzať všetky zmluvy. Či už sa jedná o zmluvy s „tetou O.", alebo zmluvu, na základe ktorej poisťovňa pripravuje podozrivé sťahovanie... práve J. mala tvoriť dodatky s firmami Foraiovej tety... väčšina dodatkov s „tetou O." bolo antedatovaných do obdobia, keď Forai viedol krajskú pobočku poisťovne v Košiciach. Poisťovňa tak údajne platila Foraiovej tete za fingovanú zdravotnú starostlivosť spätne. J. mala o všetkom vedieť a podieľať sa na tom". K predmetnému článku žalobkyňa poukázala i na internetovú diskusiu vyvolanú článkom, v ktorej je okrem iného uvedené: ,,... pokiaľ sa táto škodná, tento hnoj nezačne strieľať, likvidovať... musela tá rajda postúpiť, pretože z tohto fleku sa to najlepšie pozametá pod koberec... je to zločinecká skupina zaoberajúca sa tunelovaním a rozkrádaním zdravotníctva... možno sa nájde jeden komu ostáva málo času do konca života lebo ho neliečili a prestrelí hlavičku nejakému z tejto SMERáskej skupinky... zavrieť ju aj s tým zubatým, až sa jej z kečky bude pariť, chuderka..."

4. V článku uverejnenom pod názvom „Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko" sa okrem iného uvádza, že:„... škandalózne zmluvy exriaditeľa Všeobecnej zdravotnej poisťovne K. F. mala pod palcom jedna osoba. Dnes sa teší pohodlnému miestu v predstavenstve poisťovne. ... C. J., to je meno ženy, ktorej rukami prešli škandalózne zmluvy počas vedenia K. Foraia. ...Po Foraiovom odchode sa stala v októbri tohto roku nečakane členkou predstavenstva VŠZP ...Práve ona mala tvoriť kontroverzné dodatky k zmluvám s firmami Foraiovej tety O., pre ktoré musel samotný Forai odstúpiť z postu riaditeľa". Rovnako poukázala na diskusiu vyvolanú článkom, v ktorej bolo okrem iného uvedené: „Dnes má teplé miestečko....No a to vraj preto, lebo iné teplé miestečko dávala do prenájmu smerákom za smiešnu sumu."

5. Ďalej žalobkyňa poukázala na článok zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý žalovaný taktiež na ním prevádzkovanom spravodajskom portáli www.aktualne.sk, uverejnil s názvom „Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať", ktorý sa nachádza na predmetnom portáli naďalej. V článku sa uvádza, že: „...osoba, ktorá vedela o všetkých škandalóznych zmluvách Všeobecnej zdravotnej poisťovne, vláde Roberta Fica v predstavenstve poisťovne zrejme neprekáža. Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J., ktorá pôsobila počas vedenia K. Foraia ako šéfka právneho odboru. Jej rukami teda prechádzali všetky zmluvy či dodatky z jeho dielne. Po jeho odchode z funkcie postúpila do predstavenstva štátnej poisťovne..... Čislák sa teda nevyjadril ani k tomu, či mu človek, ktorý mal možnosť vyjadrovať sa k škandalóznym zmluvám s "tetou O.", ale aj k iným kontraktom, v predstavenstve štátnej poisťovne neprekáža."

6. Žalobkyňa k predmetným článkom v žalobe uviedla, že sú klamlivé, nakoľko obsahujú viacero nepravdivých a značne zavádzajúcich tvrdení o žalobkyni. K zverejneným tvrdeniam o tom, že mala tvoriť dodatky so spoločnosťami, kvôli ktorým musel z funkcie odstúpiť bývalý predseda predstavenstva VšZP Ing. K. F., MPH uviedla, že sú absolútne lživé, nepravdivé a vymyslené. Žalobkyňa pôsobila ako vedúca právneho odboru generálneho riaditeľstva od novembra 2005 do marca 2015. Odbor právny sa podieľa len na tvorbe vzorových zmlúv a vzorových dodatkov, ktorých texty a formálna úprava sú pre všetkých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti rovnaké. Individuálny vecný obsah konkrétnych zmlúv a konkrétnych dodatkov (konkrétny poskytovateľ, zmluvné objemy, ceny bodu, platnosť, účinnosť, samotný proces podpisovania a zverejňovania) je v kompetencii iných príslušných odborných útvarov. Odbor právny sa ku konkrétnym zmluvám a dodatkom uzatvoreným s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti vôbec nevyjadruje a nepracuje s nimi. Poskytuje iba v prípade požiadania odborných útvarov alebo vedenia spoločnosti poradenstvo k aktuálnym problémom. O tom svedčí aj ustanovenie bodu 12.4 v spojení s prílohou č. 4 Organizačného poriadku VšZP. Zdôraznila, že tieto informácie boli

poskytnuté redaktorke žalovaného v odpovedi VšZP zo dňa 06.11.2015, avšak táto v článkoch uviedla zavádzajúce a vymyslené tvrdenia, odvolávajúc sa na „zdroj informácií."

7. Žalovaným zverejnené tvrdenia, že žalobkyňa sa podieľala na akýchkoľvek antedatovaných zmluvách, žalobkyňa rovnako v žalobe poprela, keď podľa jej vedomostí VšZP všetky zmluvy uzatvára transparentne a v súlade s platným právom. Okrem iného v žalobe uviedla, že predsedom predstavenstva a generálnym riaditeľom VšZP bol Ing. K. F., MPH od 20.04.2012 do 23.09.2015. Dôkaz o tom, že žiadne zmluvy neboli a nemohli byť antedatované, žalobkyňou ani nikým iným, do obdobia, kedy bol X.. K. F., MPH, riaditeľom krajskej pobočky v Košiciach, je v centrálnom registri zmlúv a následne na webovom sídle Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. Dôkazom o tom, že žiadne zmluvy neboli antedatované ani pred 01.08.2011 je súvisiaca chronologická dokumentácia vedená k zmluve samotnej a príslušná fakturácia každého zmluvného zdravotníckeho zariadenia, ako aj platby v lehote splatnosti faktúr uhradené cez Štátnu pokladnicu SR. Žalobkyňa a ani zamestnanci právneho odboru, ktorý žalobkyňa viedla, zmluvy s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti nezverejňovali a nikdy nedávali na takéto zverejňovanie ani pokyn, resp. požiadavku. Všetky tieto činnosti boli zabezpečované určenými zamestnancami VšZP.

8. K tvrdeniam uvedeným v článku, že „Poisťovňa tak údajne platila Foraiovej tete za fingovanú zdravotnú starostlivosť spätne. J. mala o všetkom vedieť a podieľať sa na tom" žalobkyňa uviedla, že i tieto sú lživé, vymyslené a nepravdivé. Poukázala na dôvody nepravdivosti týchto tvrdení ako napríklad to, že všetky zdravotnícke zariadenia, s ktorými má VšZP uzatvorené zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, majú vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa im povoľuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti v príslušnom zdravotníckom odbore, príslušným VÚC alebo Ministerstvom zdravotníctva SR. Vydanie tohto rozhodnutia je upravené Zákonom č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, pričom v súlade s ním musí každý žiadateľ splniť určené podmienky. Spĺňanie týchto podmienok počas celej doby platnosti povolenia kontroluje orgán, ktorý povolenie vydal, naviac i VšZP kontroluje priamo svojimi revíznymi lekármi a revíznymi farmaceutmi poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Zdôraznila, že uzatváranie zmlúv, kontrolu poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, kontrolu výkazov predložených poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti aj úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vykonávajú iné organizačné útvary VŠZP, nie právny odbor. V žalobe poprela možnosť hradenia fingovanej zdravotnej starostlivosti.

9. Ďalej žalobkyňa v žalobe tvrdila, že napriek tomu, že uverejnené články sa priamo týkajú jej osoby nebola redaktorkou žalovaného oslovená, aby sa k veci vyjadrila. Žalobkyňa mala za to, že redaktorka článku nekonala s náležitou starostlivosťou a nevyvinula dostatočnú snahu o overenie informácií a nedala priestor na vyjadrenie dotknutej osobe. Preto nemohla ani konať v dobrej viere, že zverejnené tvrdenia sú pravdivé. Autorka článkov zverejnených žalovaným nepovažovala za potrebné svoje tvrdenia preukázať akýmikoľvek dôkazmi a odvolala sa len na "zdroj informácií". Zverejnené tvrdenia sú napriek tomu uvádzané ako jednoznačne podložené. VšZP požiadala žalovaného o uverejnenie reakcie VšZP, avšak žiadosť ostala bez akejkoľvek odozvy.

10. Žalobkyňa poukázala na to, že zverejnením uvedených článkov žalovaný neoprávnene zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobkyne, pričom jej česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola v značnej miere znížená. Zverejnené články žalobkyňu kriminalizujú a vykresľujú ju ako neetického človeka, uchyľujúceho sa k podvodnému konaniu. Mala za to, že evidentným cieľom uverejnených článkov bola iba úmyselná diskreditácia osoby žalobkyne a urážky na základe vymyslených skutkových tvrdení. Články sú charakterizované bezdôvodnými tvrdeniami, ktoré sa dotýkajú aj povolania právničky, ktoré žalobkyňa dlhoročne vo VšZP vykonávala, nakoľko z nich vyplýva, že sa dopúšťala podvodov pri uzatváraní zmlúv, a teda konala protiprávne a nemorálne. Takéto tvrdenia sa priamo dotýkajú profesionálnej cti žalobkyne. Obsah jednotlivých žalovaným zverejnených článkov škandalizuje a osočuje žalobkyňu. Bezúhonnosť a dobré meno žalobkyne bolo tak podstatne spochybnené a znevážené. Články boli uverejnené v čase, kedy sa menovaním žalobkyne do funkcie členky predstavenstva VšZP Ministerstvo zdravotníctva SR snažilo upokojiť verejnú mienku po odvolaní Ing. K. Foraia, MPH, z predstavenstva spoločnosti. Žalobkyňa nie len že spĺňala zákonom stanovené predpoklady, ale bola vybraná práve z dôvodu jej bezúhonnosti, profesionality a odbornosti, apolitickosti a dlhoročnej práce vo VšZP, kde požívala do uverejnenia predmetných článkov vážnosť a dôveru kolegov.

11. Žalobkyňa taktiež považuje za neprípustné, aby bolo žalovaným ústavné právo slobody prejavu a práva na informácie zneužívané na bezdôvodné osočovanie a kriminalizovanie jej osoby a na traumatizovanie verejnosti. Ani právo na slobodu prejavu žalovaného neoprávňuje k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a ani nie je právu na ochranu osobnosti žalobkyne nadradené. Zdôraznila, že i ako verejný funkcionár má právo na ochranu osobnosti.

12. K miestu uverejnenia článkov žalobkyňa poukázala na to, že boli a sú uverejnené na veľmi čítaných internetových portáloch, teda ich čítalo a sú naďalej prístupné pre veľké množstvo čitateľov. Internetový portál www.aktualne.sk mal v čase uverejnenia predmetných článkov podľa informácií získaných zo stránky žalovaného: www.medialne.etrend.sk/internet-grafy-a-tabulky.html návštevnosť reálnych užívateľov (ďalej len „RU") 579 541 a medziročný pohyb (RU) 83 250. Internetový portál www.pluska.sk mal v čase uverejnenia predmetných článkov podľa informácií získaných zo stránky žalovaného: www.medialne.etrend.sk/internet-grafy-a-tabulky.html návštevnosť (RU) 1 468 565 a medziročný pohyb (RU) 485 533.

13. Uverejnené články vyvolali okamžitú a veľmi negatívnu reakciu verejnosti, ako je zrejmé z internetových diskusií pod uverejnenými článkami. Diskusie jednoznačne preukazujú, že predmetné články boli a naďalej sú spôsobilé privodiť a aj privodili žalobkyni značnú ujmu na jej osobnostných právach. Žalobkyňa je v súvislosti s uverejnenými článkami neustále konfrontovaná otázkami známych a spolupracovníkov. Je zrejmé, že aj v dôsledku zverejnenia týchto článkov je uvedená na 3. mieste „Čiernej listiny" vyhotovenej Miroslavom Beblavým, ktorú listinu prevzalo a uverejnilo množstvo médií, okrem iných aj internetové portály žalovaného. Miroslav Beblavý v tejto súvislosti navrhuje vláde, resp. jednotlivým ministrom, aby voči všetkým osobám uvedeným v listine vyvodili osobnú zodpovednosť, teda aby boli zbavení funkcie a nie len to, ale aby ich už nevymenovali do žiadnej riadiacej pozície. Týmto je vytvorený mediálny tlak na tieto osoby, a teda aj žalobkyňu, odvolať z funkcie a v budúcnosti nevymenovať ich do žiadnej inej funkcie.

14. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa požaduje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže morálna satisfakcia je pri daných okolnostiach nepostačujúca. Požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá by aspoň sčasti zmiernila vzniknutú nemajetkovú ujmu, zdôvodnila najmä závažnosťou vzniknutej nemajetkovej ujmy na jej právach, ktorá je daná mierou intenzity a neobmedzenou dobou trvania nepriaznivého následku ako i všetkými okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva došlo.

15. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že predmetné články plne v súlade s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky informovali verejnosť o menovaní žalobkyne do pozície členky predstavenstva VŠZP, pričom hodnotili správnosť tejto voľby, a to aj s ohľadom na možné aktivity žalobkyne počas jej pôsobenia ako vedúcej právneho odboru VšZP v súvislosti s medializovanou kauzou tzv. „zmlúv s tetou Ankou". Vo všeobecnosti spomenutá kauza bola v čase uverejnenia článkov nepochybne predmetom verejného záujmu, nakoľko sa venovala otázke nehospodárneho nakladania s verejnými financiami, na základe čoho bol daný legitímny záujem na informovanie verejnosti o tejto téme. Napadnutými článkami žalovaný iba informoval verejnosť o aktuálnej celospoločenskej téme - kauze tzv. „Foraiových zmlúv" resp. zmlúv „tety Anky", týkajúcej sa nehospodárneho nakladania s verejnými prostriedkami. Taktiež uviedol, že ak by aj zverejnením článkov došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne (k čomu podľa názoru žalovaného nedošlo), tak aj takýto zásah by nebol považovaný za neoprávnený, keďže podľa konštantnej súdnej praxe každé zverejnenie nepravdivého údaja nemusí automaticky znamenať neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Takýto zásah je daný len vtedy, ak presiahol určitú prípustnú intenzitu do takej miery, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Žalovaný má za to, že výroky uverejnené v článkoch nedosiahli neprípustnú intenzitu, nakoľko reagovali na aktuálny celospoločenský problém - nakladanie s verejnými financiami verejnej zdravotnej poisťovne, s ktorými je žalobkyňa vzhľadom na jej verejnú funkciu spájaná, navyše v období široko medializovanej kauzy (tzv. „kauza Forai alebo aj „kauza teta Anka“). Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že predmetné články poškodzujú osobnosť žalobkyne a taktiež sa nestotožnil ani s ďalšími vyjadreniami žalobkyne o zásahoch do jej práva na ochranu osobnosti. Na základe ustálenej judikatúry súdov poukázal na povinnosť žalobkyne strpieť vyššiu mieru verejného záujmu a kritiky a to na základe faktu, že žalobkyňa, je členkou štatutárneho orgánu inštitúcie celoštátneho významu - verejnej zdravotnej poisťovne, ktorá nakladá s verejnými prostriedkami, pričom tento fakt sám o sebe zakladá legitímny záujem verejnosti na jej kontrole.

16. Žalovaný k napadnutým výrokom uverejnených v článkoch uviedol, že ide o polemické výroky, ktoré podľa právneho názoru vyjadreného v náleze ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 357/96 zásadne vylučujú zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože každý názor, stanovisko, kritika, a to dokonca nielen polemicky uvedená, je zásadne prípustná, pretože sloboda prejavu je jednou z najdôležitejších zásad demokratickej spoločnosti a súčasne pravdivosť polemických výrokov z dôvodu ich povahy nemožno dokazovať. Uvedené odôvodnil charakterom napádaných výrokov, nakoľko autorka článkov celkom zjavne neformuluje výroky ako skutkové tvrdenia , keďže používa slovné spojenia ako : „ jej rukami mali prechádzať všetky zmluvy...“, „mala tvoriť dodatky...“, „Poisťovňa tak údajne platila Foraiovej tete“, „J. mala o všetkom vedieť. “ K napadnutým výrokom, ktoré sú súčasťou titulkov článkov žalovaný poukázal na nález ÚS SR z 18. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 340/09-93, v zmysle ktorého: „ Funkciou (účelom) titulku je upútať a zaujať čitateľa, aby si článok prečítal a až na tomto základe si osvojil tlačou ponúkané informácie a urobil si o nich vlastný úsudok. Vychádzajúc z tejto funkcie titulku, možno aj z hľadiska ochrany práva na súkromie dotknutých osôb vo všeobecnosti akceptovať a tolerovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce či zveličujúce vyjadrovacie prostriedky, a to najmä vtedy, ak ide o médium bulvárneho typu.“

17. Žalovaný dodal, že žalobkyňou napádané výroky boli použité plne v súlade s požiadavkou oprávnenej kritiky, nakoľko sa venovali otázke pomerov vo verejnom zdravotnom poisťovníctve a taktiež otázke nakladania s verejnými financiami. Dôvodil, že v zmysle súdnej praxe platí, že v rámci kritiky možno pripustiť ostrejšie či expresívnejšie výrazy a súčasne, že „Nemožno pripustiť, aby novinár mohol formulovať kritické názory iba pod podmienkou, že môže dokázať ich pravdivosť." Kritika pomerov vo verejnom zdravotnom poisťovníctve vrátane kritiky nakladania s verejnými zdrojmi je pritom témou legitímneho záujmu verejnosti.

18. V replike k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný vykonával svoje právo, resp. slobodu prejavu zakotvenú v čl. 26 Ústavy SR v rozpore s Ústavou SR, nakoľko konal nad jej rámec, keď neoprávnene zasiahol do práv žalobkyne zakotvených v čl. 19 Ústavy SR. Vyjadrila názor, že v danom prípade bola zo strany žalovaného porušená rovnováha medzi slobodou prejavu a právom na informácie a medzi právom na ochranu osobnosti. Žalovaný v tomto prípade zneužil slobodu prejavu, nesledujúc tým vôbec záujem verejnosti na pravdivom informovaní o otázkach verejného záujmu. Žalobkyňa poprela tvrdenie o tom, že predstavuje osobu verejného záujmu, ktorá je povinná strpieť väčšiu mieru kritiky ako bežní občania, keď napriek tomu, že v čase uverejnenia článkov bola verejným funkcionárom, nemožno ju stotožňovať s verejne známou osobou, pričom s médiami do kontaktu neprichádzala ani neprichádza. Z uvedeného dôvodu nemala ani nemá možnosť obhájiť svoju česť takým vyjadrením, ktoré by bolo publikované širokej verejnosti. Zároveň zdôraznila, že rozhodnutie NS SR, na ktoré poukázal žalovaný nijakým spôsobom nedovoľuje verejne šíriť o niekom klamlivé informácie. Aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. prípad CUMPANA a Mazare proti Rumunsku, rozsudok ESĽP zo 17.12.2004) „poskytuje médiám privilégium určitej miery nepresnosti, pričom ďalej uvádza, že je smerodajné, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde.“ Z uvedeného vplýva, že ani Najvyšší súd SR ani Európsky súd pre ľudské práva nepripúšťajú uverejňovanie nepravdivých skutkových tvrdení, ktoré v sporných článkoch obsiahnuté nepochybne sú. K neprekročeniu prípustnej intenzity žalobkyňa odkázala na obsah diskusií k predmetným článkom, z ktorého je zrejmé, že články dosiahli neprípustnú intenzitu a zásadne neoprávnene a neprimerane zasiahli do práv žalobkyne. Z predmetných diskusií sú zrejmé aj dôsledky aké články vyvolali u širokej verejnosti. Žalobkyňa sa stala terčom nadávok, urážok a hrubého osočovania kvôli nepravdivým článkom, ktoré sú naďalej uverejnené, a preto neustále trvá neoprávnený zásah do jej práv.

19. K tvrdeným polemickým výrokom v predmetných článkoch žalobkyňa citovala výroky obsahujúce skutkové tvrdenia obsiahnuté v predmetných článkoch, z ktorých nepochybne vyplýva záver, že články ako celok v žiadnom prípade nemajú polemický charakter ani nejde o oprávnenú kritiku (hodnotiace úsudky), ale ide jednoznačne o skutkové tvrdenia, ktoré sa v zmysle ustálenej judikatúry musia zakladať na pravde, v opačnom prípade neoprávnene zasahujú do práva na ochranu osobnosti. A to:
1. Článok: EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne:
„Dohliadala na všetky škandalózne zmluvy, ...“
„Aktuálne.sk sa podarilo zistiť, že osoba, ktorej rukami prešli všetky zmluvy podpísané exriadileľom štátnej poisťovne K. Foraiom, bola povýšená....“
„Náš zdroj, ktorého meno máme v redakcii, tvrdí, že väčšina dodatkov s „tetou Ankou“ bolo antedatovaných do obdobia, keď viedol Forai krajskú pobočku poisťovne v Košiciach“,

2. Článok: Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko
„Škandalózne zmluvy exriaditeľa Všeobecnej zdravotnej poisťovne K. Foraia mala pod palcom jedna osoba. “ „C. J., to je meno ženy, ktorej rukami prešli škandalózne zmluvy počas vedenia Marcela Foraia.“
3. Článok: Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať
„Osoba, ktorá vedela o všetkých škandalóznych zmluvách...“ „Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J.... Jej rukami teda prechádzali všetky zmluvy či dodatky z jeho dielne."
„Samotná poisťovňa nám potvrdila, že ako šéfka právneho odboru sa vyjadrovala k všetkým zmluvám a dodatkom." „Podľa našich informácií dohliadala aj na zmluvy, ktoré zlomili Foraiovi krk. Išlo napríklad o miliónové zmluvy s jeho tetou,...“ „ K vymenovaniu J., ktorá o všetkých zmluvách vedela, nemá čo povedať ani premiér Fico.“

20. Poukázala i na tú skutočnosť, že články boli písané o konkrétne určiteľnej osobe, keďže obsahovali úplné meno a priezvisko žalobkyne, jej pracovisko a teda žalobkyňa bola identifikovateľná pre širokú verejnosť. Články boli a naďalej sú uverejnené na internetových portáloch s vysokou návštevnosťou a v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (Rozhodnutie sp. zn. IV. ÚS 107/1010) „vo všeobecnosti platí, že čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Elektronické médium treba z tohto hľadiska posudzovať prísnejšie.“

21. Ďalej zdôraznila, že články ako celok vzbudzujú u čitateľa dojem, že ide o overené a pravdivé informácie. Naviac čitatelia článkov sú zvolenou formuláciou autorky utvrdzovaní v pravdivosti článkov (Náš zdroj, ktorého meno máme v redakcii, tvrdí..... Samotná poisťovňa nám potvrdila....., Podľa našich informácií.....), pričom sama autorka článkov o nepravdivosti výrokov uvedených v článkoch vedela, nakoľko obdržala od VšZP stanovisko, v ktorom bolo všetko pravdivo zodpovedané. Žalobkyňa mala za to, že v danej veci nešlo o kritiku (a ak by išlo o kritiku, tak neoprávnenú), a preto nie je možné v tejto súvislosti poukazovať na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, pokiaľ ide o rozsah kritiky u verejne činných osôb, prípadne, pokiaľ ide o preháňanie, alebo provokáciu v predkladaných informáciách.

22. V duplike žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu k tvrdeniu žalobkyne o tom, že nemôže byť osobou verejného záujmu (keďže nemala ani nemá možnosť obhájiť svoju česť takým vyjadrením, ktoré by bolo publikované širokej verejnosti) poukázal na to, že ešte v deň publikovania článku 1 bola na webových stránkach VšZP publikovaná reakcia poisťovne k napádanému článku 1. Daná skutočnosť tak nekorešponduje s tvrdením žalobkyne, ale potvrdzuje názor žalovaného, že žalobkyňa bola a aj je osobou verejného záujmu. Ďalej zdôraznil, že články poukazovali na činnosť žalobkyne počas jej pôsobenia vo VšZP, teda nešlo o žiadne informovanie o súkromných aktivitách žalobkyne, pri ktorých by už záujem verejnosti nebol daný. Zároveň poukázal na to, že v prípade kauzy „teta Anka“ vysloviI Najvyšší kontrolný úrad nevýhodnosť spomínaných zmlúv, rovnako Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uložil pre porušenie zákonných povinností pri týchto zmluvách VšZP pokutu až 15-tisíc Eur, na ktorú sa majú podľa medializovaných informácií zložiť bývalí štatutári VšZP. Naviac nástupca Marcela Foraia Miroslav Vaďura sporné zmluvy označil za „morálne a etické zlyhanie svojho predchodcu.“ Z uvedených dôvod mal žalovaný za to, že je zrejmá oprávnenosť takejto medializácie spomínanej kauzy, nakoľko bez prispenia médií by nebol na kompetentné osoby vyvíjaný dostatočný tlak, aby došlo k riadnemu prevereniu sporných zmlúv, ktoré boli nakoniec aj tak označené za nevýhodné a porušujúce zákon. Naďalej žalovaný trval na tom, že žalobkyňou napádané výroky boli použité plne v súlade s požiadavkou oprávnenej kritiky, nakoľko sa venovali otázke pomerov vo verejnom zdravotnom poisťovníctve a taktiež otázke nakladania s verejnými financiami. Žalovaný mal rovnako za to, že výroky nepredstavujú skutkové tvrdenia, ale polemické výroky, pri ktorých judikatúra zásadne vylučuje zásah do osobnostných práv. Navyše , tieto výroky vychádzajú z názorov tretej osoby (zdroja z prostredia poisťovne). Vo vzťahu k takémuto názoru pritom v zmysle konštantnej judikatúry ESĽP platí, že novinárov (média) nemožno postihovať za to, že rozširujú informácie či názory tretích osôb, a teda novinári pri predmetnej činnosti požívajú imunitu.

23. K spochybneniu vyjadrení zdroja z prostredia poisťovne o tom, že : 1) mala dohliadať, resp. sa podieľať na tvorení dodatkov k sporným zmluvám a 2) mala mať vedomosť a podieľať sa na antedatovaní niektorých zmlúv žalovaný opätovne poukázal na to, že žalobkyňa bola v období od 1.9.2006 do 1.2.2015 vedúcou právneho odboru generálneho riaditeľstva VŠZP, pričom podľa slov hovorkyne poisťovne p. Balážovej „Právny odbor sa vyjadruje ku všetkým zmluvám, ktoré súvisia s činnosťou zdravotnej poisťovne. Pripomienkuje návrhy zmlúv alebo dodatkov z pohľadu súladu s platnou legislatívou. P.

D. vo svojej odpovedi redaktorke p. W. navyše uviedla, že žalobkyňa „ako vedúca právneho odboru koordinovala a metodicky viedla právny odbor.“ Žalovaný mal za to, že tvrdenie žalobkyne o tom, že „Odbor právny sa ku konkrétnym zmluvám a dodatkom vôbec nevyjadruje a nepracuje s nimi. Poskytuje iba v prípade požiadania odborných útvarov alebo vedenia spoločnosti poradenstvo k aktuálnym problémom" je v rozpore s poskytnutým stanoviskom hovorkyne VšZP p. D.. V zmysle tvrdenia žalobkyne, by sa zmluvy a dodatky vo VšZP uzatvárali aj bez toho, aby ich revidovala osoba z právneho odboru. Podľa názoru žalovaného je neúnosné, aby najväčšia poisťovňa na Slovensku, ktorá hospodári s verejnými zdrojmi, uzatvárala zmluvy a dodatky bez akéhokoľvek schválenia osobou s právnickým vzdelaním. Žalovaný považuje takéto tvrdenia žalobkyne iba za účelovú snahu vyhnúť sa zodpovednosti za dohľad nad spornými zmluvami. Zdôraznil, že pokiaľ sa podľa slov hovorkyne VšZP právny odbor vyjadruje k zmluvám a dodatkom súvisiacim s činnosťou VšZP, je prinajmenšom vysoko pravdepodobné, že sa vyjadroval aj ku sporným zmluvám a dodatkom, pričom by mal vedomosť aj o ich prípadnom antedatovaní.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a to najmä: výpisom z obchodného registra žalovaného a VšZP, napadnutými článkami uverejnenými žalovaným pod titulkami: EXKLUZÍVNE:" Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne", " Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko", " Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať " vrátane diskusií pod uvedenými článkami, mailovou komunikáciou medzi VšZP a autorkou článkov, základnou normou VšZP č. 2/22/2015 účinnou od 1.9.2015 + prílohami, prehľadom zmluvných dokumentov spoločností: WELIX, BRILANCE, s.r.o. , SPV40, s.r.o. , BRAVIA, s.r.o., i MEDIMAS, s.r.o., MEDICAL PARTNERS, s.r.o. , MEDICAL CASSOVIA, s.r.o., zmluvami a dodatkami medzi VšZP a spoločnosťami: WELIX, s.r.o. ,Brilance, s.r.o. , SPV 40, s.r.o., BRAVIA, s.r.o., Medimas, s.r.o., MEDICAL PARTNERS, s.r.o., MEDICAL CASSOVIA, s.r.o., mailová komunikácia, etickým kódexom žalovaného čl. 758-759, grafmi, tabuľkami návštevnosti na internete, článkom- Čierna listina - 93 mien, voči ktorým by mali ministri vyvodiť osobnú zodpovednosť ako i listinnými dôkazmi predloženými žalovaným a to najmä: prehľadom mediálnych článkov vrátane plneného znenia správ v médiách , reakciou VŠZP na „exkluzívne“ klamstvá uverejnené na aktualne.sk, alebo Keď redaktori klamú, článkami: v SME- článok Poisťovňa ruší zmluvy s firmami Foraiovej tety O., článok Za kauzu teta Anka bude poisťovňa platiť pokutu. Kostkovi niektoré zmluvy ponechala, článok Na pokutu za zmluvy s firmami tety O. sa zložia exštatutári VšZP, článok NKÚ potvrdil nevýhodnosť zmlúv C. s tetou O. článok Všeobecná zdravotná poisťovňa dostala pokutu 15 000,- Eur za zmluvy tety Anky, oboznámením výpovede navrhovanej svedkyne Mgr. K. T. W. z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 24C 26/2016 ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci, keď na vykonaní ďalších dôkazov, ktoré strany sporu počas konania navrhli (v písomným podaniach) v priebehu konania pred súdom nezotrvali:

25. Žalobkyňa je fyzická osoba, ktorá v období od novembra 2005 do marca 2015 pôsobila ako vedúca právneho odboru generálneho riaditeľstva VšZP, do funkcie členky predstavenstva VšZP bola menovaná dňom 01.10 2015, skončenie tejto funkcie bolo ku dňu 16.4.2016.

26. Žalovaný je právnická osoba okrem iného s predmetom činnosti vydavateľská činnosť, prieskum trhu a verejnej mienky, podnikajúca v mediálnej oblasti. Je vydavateľom tlačových médií a prevádzkovateľom internetových portálov aj pod názvami www.aktualne.sk a www.pluska.sk.

27. Medzi stranami sporu neboli sporné skutkové tvrdenia o uverejnení napadnutých článkov žalovaným na ním prevádzkovaných internetových portáloch, ani nebol spochybnený ich obsah.

28. V článku uverejnenom dňa XX.XX.XXXX pod názvom „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne sa uvádza :
Dohliadala na všetky škandalózne zmluvy, dnes sedí vo vedení. Zdá sa, že vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni je možné všetko. Aktuálne.sk sa podarilo zistiť, že osoba, ktorej rukami prešli všetky zmluvy podpísané exriaditeľom štátnej poisťovne Marcelom Foraiom, bola povýšená do predstavenstva poisťovne. Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J.....“Marcel Forai považoval C. J. za veľmi lojálnu. Šefkou kancelárie generálneho riaditeľa sa J. stala počas vedenia dnes už odvolaného Foraia. Stalo sa tak vo februári tohto roku. Predtým sedela dlhé roky na právnom oddelení. "Ako

vedúca právneho odboru generálneho riaditeľstva pôsobila od 01. septembra 2006 do 1. februára 2015", potvrdila Aktuálne.sk hovorkyňa poisťovne N. D.. J. mala z tejto funkcie možnosť nahliadnuť do všetkých zmlúv, ktoré štátna poisťovňa podpisovala. „Právny odbor sa vyjadruje ku všetkým zmluvám, ktoré súvisia s činnosťou zdravotnej poisťovne. Pripomienkuje návrhy zmlúv a dodatkov z pohľadu súladu s platnou legislatívou" uviedla D.. Po odchode Foraia sa dlhoročná zamestnankyňa poisťovne vyšplhala v kariérnom rebríčku vyššie. V októbri tohto roka sa stala členkou predstavenstva poisťovne."Pani J. bola do funkcie členky predstavenstva zvolená rozhodnutím jediného akcionára Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorým je ministerstvo zdravotníctva" dodala hovorkyňa poisťovne. Podľa informácií Aktuálne.sk považoval Forai spomínanú šéfku právneho odboru za veľmi lojálnu osobu. Jej rukami mali prechádzať všetky škandalózne zmluvy. Či už ide o zmluvy s "tetou O." alebo zmluvy, na základe ktorej poisťovňa pripravuje podozrivé sťahovanie. Podľa nášho zdroja z prostredia poisťovne práve J. mala tvoriť dodatky s firmami Foraiovej tety, kvôli ktorým musel riaditeľ pred mesiacom odstúpiť z funkcie.....Náš zdroj, ktorého meno máme v redakcií tvrdí, že väčšina dodatkov s "tetou O." bolo antedatovaných do obdobia, keď viedol Forai krajskú pobočku poisťovne v Košiciach.. ....Poisťovňa tak údajne platila Foraiovej tete za fingovanú zdravotnú starostlivosť spätne. J. mala o všetkom vedieť a podieľať sa na tom. Jej rukami mala podľa zistení prejst aj zmluva o budúcej zmluve o prenájme nových priestorov centrály poisťovne a jej organizačných zložiek so spoločnosťou Capital park.....
Diskusia pod článkom začína otázkou: Je v poriadku, že C. J. sedí dnes v predstavenstve poisťovne? V diskusných príspevkoch je okrem iného uvedené: pokiaľ sa táto škodná, tento hnoj nezačne strieľať, likvidovať... musela tá rajda postúpiť, pretože z tohto fleku sa to najlepšie pozametá pod koberec... je to zločinecká skupina zaoberajúca sa tunelovaním a rozkrádaním zdravotníctva... možno sa nájde jeden komu ostáva málo času do konca života lebo ho neliečili a prestrelí hlavičku nejakému z tejto SMERáskej skupinky... zavrieť ju aj s tým zubatým, až sa jej z kečky bude pariť, chuderka...“

29. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný, na spravodajskom portáli www.pluska.sk, uverejnil článok s názvom „Záhadná žena v pozadí Foraiových zmlúv: Dnes má teplé miestečko“. V článku sa uvádza: „Škandalózne zmluvy exriaditeľa Všeobecnej zdravotnej poisťovne K. Foraia mala pod palcom jedna osoba. “ Dnes sa teší pohodlnému miestu v predstavenstve poisťovne. K. Forai musel pre škandalózne zmluvy odstúpiť z postu riaditeľa VšZP. C. J., to je meno ženy, ktorej rukami prešli škandalózne zmluvy počas vedenia K. Foraia. Ešte počas jeho pôsobenia vo VšZP nastúpila na post šéfky sekretariátu generálneho riaditeľa. Pre portál Aktuálne.sk hovorkyňa poisťovne N. D. uviedla, že do februára tohto roku bola pritom J. vedúcou právneho odboru. Z jej postu vyplývalo, že mala možnosť nahliadnuť do všetkých zmlúv, ktoré poisťovňa uzatvárala. Po Foraiovom odchode sa stala v októbri tohto roku nečakane členkou predstavenstva VšZP. Stalo sa tak rozhodnutím ministerstva zdravotníctva ako jej jediného akcionára. Podľa zistení Aktuálne.sk považoval Forai J. za lojálnu osobu. Práve ona mala tvoriť kontroverzné dodatky k zmluvám s firmami Foraiovej tety O., pre ktoré musel samotný Forai odstúpiť z postu riaditeľa“.

30. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný, na ním prevádzkovanom spravodajskom portáli www.aktualne.sk, uverejnil článok s názvom „Fico aj Čislák pri pokračovaní kauzy Forai už nemajú čo povedať". V článku sa uvádza: „Osoba, ktorá vedela o všetkých škandalóznych zmluvách Všeobecnej zdravotnej poisťovne, vláde Róberta Fica v predstavenstve poisťovne zrejme neprekáža. Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa Vieroslavu Králičkovú, ktorá pôsobila počas vedenia K. Foraia ako šéfka právneho odboru. Jej rukami teda prechádzali všetky zmluvy či dodatky z jeho dielne. Po jeho odchode z funkcie postúpila do predstavenstva štátnej poisťovne. Do funkcie v predstavenstve štátnej zdravotnej poisťovne ju dosadil minister zdravotníctva Viliam Čislák. Akutálne.sk už o tom informovalo. " N. J. bola do funkcie členky predstavenstva zvolená rozhodnutím jediného akcionára Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorým je ministerstvo zdravotníctva" potvrdila nám ešte minulý týždeň hovorkyňa poisťovne N. D.. Prečo si ministerstvo zdravotníctva vybralo práve J.- a na základe čoho ju menovalo do predstavenstva - sme sa nedozvedeli. Ministerstvo zdravotníctva odmieta s Aktuálne.sk komunikovať a odpovedať nám na naše otázky. "Na vami uvedené klamstvá ministerstvo zdravotníctva reagovať nebude a podotýkame, že stále čakáme na ospravedlnenie za predchádzajúci článok" znelo stanovisko hovorcu ministra Petra Bublu. Čisák sa teda nevyjadril ani k tomu, či mu človek, ktorý mal možnosť vyjadrovať sa k škandalóznym zmluvám s "tetou Ankou", ale aj k iným kontraktom, v predstavenstve štátnej poisťovne neprekáža“. J. pracuje v poisťovni už roky. Ako vedúca právneho odboru generálneho riaditeľstva pôsobila od septembra 2006 do februára 2015. Potom si z nej Forai spravil vedúcu sekretariátu. Samotná poisťovňa nám potvrdila, že ako šéfka právneho odboru sa vyjadrovala k všetkým zmluvám a dodatkom. Podľa našich informácií dohliadala aj na zmluvy, ktoré zlomili Foraiovi krk. Išlo napríklad o miliónové zmluvy s

jeho tetou,..."..Podozrivá je aj zmluva o budúcej zmluve o prenájme nových priestorov centrály poisťovne a je organizačných zložiek so spoločnosťou Capital park.....K vymenovaniu J., ktorá o všetkých zmluvách vedela, nemá čo povedať ani premiér Fico.....Fico bol pritom ten, ktorý Foraiove zmluvy kritizoval verejne. Vyhlásil, že "zmluvy s tetou boli blbosť, hlúposť a chyba". Jeho odchod z funkcie privítal. Zmluvy dnes preveruje polícia, Najvyšší kontrolný úrad aj dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

31. Diskusia pod článkom začína otázkou: Mal by minister zdravotníctva stiahnuť J. predstavenstva poisťovne ?

32. Z emailovej komunikácie medzi autorkou článku a vedúcou referátu komunikácie a hovorkyňou VšZP Mgr.Petrou Balážovou (ďalej ako hovorkyňa) súd zistil, že autorka článku dňa 06.11.2015 zaslala otázky hovorkyni v znení:
Zaujímalo by ma, ako dlho pôsobila na právnom oddelení pani C. J.?
Čo mala z pozície šéfky právneho oddelenia na starosti? Prechádzali jej rukami aj zmluvy, dodatky a všetky dohody podpísané VšZP?
Kto rozhodol o jej vymenovaní do predstavenstva poisťovne?
Čo má aktuálne v poisťovni na starosti a kto ju nahradil v pozícii šéfky právneho oddelenia ?

33. Dňa 06.11.2015 zaslala hovorkyňa autorke článku nasledovné odpovede:
Na otázku č. 1: "JUDr. C. J. nastúpila do funkcie členky predstavenstva VšZP z pozície vedúcej sekretariátu generálneho riaditeľa, ktorú zastáva od 02.02.2015 do súčasnosti. Ako vedúca právneho odboru generálneho riaditeľstva pôsobila od 01.09.2006 do 01.02.2015."
Na otázku č. 2 a 3. bola autorke článku zaslaná odpoveď v nasledovnom znení: "Právny odbor sa vyjadruje ku všetkým zmluvám, ktoré súvisia s činnosťou zdravotnej poisťovne. Pripomienkuje návrhy zmlúv alebo dodatkov z pohľadu súladu s platnou legislatívou. Vecný obsah zmlúv je v kompetencii príslušných odborných útvarov. Ako vedúca právneho odboru koordinovala a metodicky viedla právny odbor."
Na otázku č.4 hovorkyňa odpovedala: "N. J. bola do funkcie členky predstavenstva zvolená rozhodnutím jediného akcionára VšZP, ktorým je MZ SR. "
Na otázku č. 5 bola autorke článku daná odpoveď: "JUDr. C. J. naďalej zastáva pozíciu, z ktorej nastúpila do funkcie členky predstavenstva, je vedúcou sekretariátu generálneho riaditeľa. "

34. Z reakcie VšZP zo dňa XX.XX.XXXX uverejnenej na stránke VšZP pod názvom "Reakcia VšZP na "exkluzívne" klamstvá uverejnené na akutálne.sk , alebo Keď redaktori klamú " vyplýva, že VšZP k článku „EXKLUZÍVNE: Foraiovi pomáhala so zmluvami, dnes sedí v predstavenstve poisťovne" uverejnila svoje stanovisko a žiadala redakciu o bezodkladné uverejnenie ospravedlnenia za medializáciu nepravdivých informácií.... v závere reakcie VšZP poukázala na to, že ide už o druhý článok s nepravdivými informáciami jednej autorky, preto bude VšZP brániť svoje dobré meno súdnou cestou.

35. Z ustanovenia bodu 12.4 v spojení s prílohou č. 4, základnej normy VšZP č. 2/22/2015, Organizačného poriadku VšZP mal súd za preukázané, že príprava a návrh vzorových zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, dodatkov a príloh, vrátane platobných podmienok je v kompetencii odboru nákupu zdravotnej starostlivosti. Právny odbor má v súlade s uvedeným ustanovením okrem iného kompetenciu pri vypracovávaní, posudzovaní a pripomienkovaní zmlúv a dodatkov k zmluvách, ktorých je VšZP zmluvnou stranou, uzatváraných generálnym riaditeľstvom a vedenie evidencie zmlúv uzatváraných generálnym riaditeľstvom s výnimkou zmlúv o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti, ktorých evidenciu, ich aktualizáciu a archiváciu vedie odbor nákupu zdravotnej starostlivosti.

36. Z doložených zmlúv o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti ako i dodatkov súd zistil, že všetky uvedené zmluvy a dodatky boli za VšZP podpísané riaditeľmi krajskej pobočky v Košiciach, ich predmetom bolo zabezpečovanie poskytovania a úhrada za poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

37. Z doložených grafov a tabuliek súd zistil návštevnosť reálnych užívateľov na portáli www.aktualne.sk v čase uverejnenia predmetných článkov v počte 579 541 a na portáli www.pluska.sk v počte 1 468 565, čo v konaní žalovaný nepoprel.

38. Z článku Miroslava Beblavého (poslanca NR SR) Čierna listina - 93 mien, voči ktorým by mali ministri vyvodiť osobnú zodpovednosť vyplýva zaradenie žalobkyne na 3. miesto z dôvodu jej pasivity pri kauzách VšZP. Pričom pri VšZP poslanec uviedol, že do zoznamu zaradil predstavenstvo, správnu radu aj dozorné rady, keďže nikto z ich členov neprotestoval proti tomu, čo sa tam dialo.....

39. Z prehľadu mediálnych článkov vyplýva, že kauze s témou VšZP - zmluvy tety Anky, ...Foraia sa v období od septembra 2015 do decembra 2015 venovali viaceré médiá a internetové portály (napr. Rádio Slovensko, Korzár, Rádio Lumen, hnonline.sk, TV JOJ, SME, noviny.sk, parlamentnelisty.sk, topky.sk, pravda.sk, etrend.sk, dennikn.sk, cas.sk a iné). Predmetom uvedených článkov nebola osoba žalobkyne, čo v konaní ani netvrdila žiadna zo strán sporu.

40. Žalovaný v konaní predložil články, ktorých obsahom boli tvrdenia o zrušení zmlúv s firmami "Foraiovej tety", o pokute uloženej VšZP za kauzu "teta O.", o potvrdení nevýhodnosti predmetných zmlúv VšZP s tetou Ankou Najvyšším kontrolným úradom...

41. Z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti predvolanej svedkyne - autorky článkov Mgr. K. T. W. na pojednávaniach a za súhlasu strán sporu súd oboznámil výpoveď svedkyne zo dňa 21.03.2018 k predmetným článkom, ktoré boli napadnuté (žalobcom VšZP) i v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp.zn. 24C 26/2016, keď na výsluchu svedkyne strany sporu nezotrvali.

42. Vo výpovedi svedkyňa Mgr. K. T. W., autorka napadnutých článkov zverejnených na internete, uviedla, že čerpala zo svojich zdrojov, išlo o fyzické osoby, informácie skladala postupne, tému riešia polícia, SIS a ďalšie orgány, cez ktoré si overovala pravosť informácií, tiež si pravosť overovala cez ľudí pracujúcich v poisťovni, poslala aj oficiálne otázky na poisťovňu, ktorá ich zodpovedala. Pani J. ani p. Foraia osobne nekontaktovala, informácie mala overené z viacerých zdrojov, chodila na stretnutia s pracovníkmi žalobcu, policajtami a ďalšími osobami, tú vec monitorovali všade, na vláde, rôznych orgánoch, p. Forai bol rozpracovaný všetkými zložkami, nakoniec musel vo funkcii skončiť. Články písala sama. Na otázku:" V jednej z odpovedí žalobcu bolo uvedené, že vecný obsah zmlúv je v kompetencii príslušného odborného útvaru, ako tomu rozumiete?" svedkyňa uviedla: "Tak, že zmluvu vypracuje príslušný odborný útvar". Na otázku: "Prečo táto veta nie je nikde v článku uvedená?" svedkyňa uviedla : "To si nepamätám, aj články majú svoju kapacitu. Nikdy neudávame celé poskytnuté odpovede." Autorka článku nepoprela, že v predmetných článkoch neuviedla celé znenie odpovede VšZP na jej otázky. Zároveň nerozporovala skutočnosť, že nepozná systém fakturovania vo VšZP. Pred súdom tvrdila, že zmluvy určite čítala. Zdôraznila, že podstatou však nie je obsah zmlúv, ale to, že tieto zmluvy vôbec vznikli a boli podpísané. Informáciu, že žalobca platil za fingovanú zdravotnú starostlivosť spätne jej poskytli zdroje, písali o tom aj iné médiá. Ako novinárka pracuje 13 rokov, venuje sa politike, korupcii, trestným veciam, kauzám ako boli VšZP. Vypovedala, že po zverejnení článkov p. Forai skončil v poisťovni. Na napísanie daných článkov ju motivovali informácie o tom, ako štátna poisťovňa pracuje s peniazmi daňovým poplatníkov, myslí si, že je povinnosťou novinárov tieto veci kontrolovať a písať o nich.

43. Žalobkyňa pred súdom vypovedala, že v súčasnosti je právničkou právneho odboru generálneho riaditeľstva VšZP s miestom výkonu práce v Senici. Takéto zaradenie má od 04/2015. Poukázala na to, že prevažnú časť svojej profesionálnej kariéry prežila a venovala VšZP, pričom 12 rokov pracovala v okresnej pobočke a 12 rokov pracuje na generálnom riaditeľstve. Počas týchto 24 rokov sa významným spôsobom podieľala na celej tvorbe metodiky verejného zdravotného poistenia, je autorkou alebo spoluautorkou mnohých legislatívnych úprav Zákona o zdravotnom poistení a Zákona o zdravotných poisťovniach. Zdôraznila, že nemá spojenie obchodné, osobné ani žiadne so žiadnymi zdravotníckymi zariadeniami, je apolitická. Z dôvodu, že sa objavili pochybnosti o činnosti Ing. Foraia vo vzťahu k uzatvoreným zmluvám a bol odvolaný z funkcie, bolo žalobkyni ponúknuté miesto v predstavenstve VšZP. Ponuku prijala a považovala to za česť. Bola si vedomá toho, že ako verejný funkcionár, bude jej práca aj osoba pod drobnohľadom, ale neočakávala nejaké vymyslené a vykonštruované skutočnosti, ktoré by ju postavili do pozície zlyhania profesijne ako právnik a čo sa týka antedatovania zmlúv ľudsky. Bola neprávom označená, priradená k nejakej skupine podvodníkov, ktorí sa mali obohacovať na fiktívne hradenej zdravotnej starostlivosti. Žalobkyni bolo prezentované, že jej menovaním do predstavenstva bola určitým spôsobom aj realizovaná snaha MZ SR upokojiť verejnú mienku, pretože nebola nijako politicky známa ani činná, ale bola braná ako odborník, ktorý má miesto v štatutárnom orgáne v spoločnosti.

K predmetným článkom uviedla, že z jej pohľadu boli úmyselne napísané tak, aby privodili len negatívne emócie každého čitateľa a negatívny pohľad cez jej osobu následne na VšZP. Mala za to, že ani verejný funkcionár nie je povinný strpieť klamstvá. K vplyvu obsahu článkov na jej osobu pred súdom vypovedala, že tieto články vyšli práve v deň keď mali výročnú konferenciu, na ktorej boli prítomní všetci vedúci zamestnanci poisťovne, bolo to asi 120 ľudí a vtedy hovorkyne, ktoré sledovali aktuálne médiá prišli a povedali, čo je zverejnené. Samozrejme sa to okamžite v celom auditóriu diskutovalo a napriek tomu, že títo ľudia poznali pôsobnosť jednotlivých útvarov i prácu žalobkyne tak sa kládli otázky: „Je na tom niečo pravdy? Vedela si, čo sa robí? Čo k tomu povieš?“ a viedli sa diskusie s touto témou. Pre žalobkyňu to bolo veľmi nepríjemné, bola prekvapená a ťažko sa jej na to ako na výmysel a klamstvo reagovalo. Po príchode domov ju podobné otázky čakali v rodinnom kruhu zo strany jej detí. S manželom vznikli konflikty, nakoľko nebol stotožnený s tým, aby sa meno rodiny žalobkyne takýmto spôsobom prezentovalo a v takýchto súvislostiach uvádzalo na internete. Táto trauma pokračovala aj to uverejnením mena v tzv. zozname p. poslanca Beblavého, čo viedlo k manželským problémom v tom zmysle, že bolo meno ich rodiny stále zverejňované. Zdôraznila, že sa nedali prehliadnuť reakcie na tieto články, ktoré boli zverejnené pod uvedenými článkami, čo spôsobilo negatívne emócie v rodinnom kruhu. V uvedených reakciách/diskusiách bola zároveň žalobkyňa znevážená aj ako žena. Osobne sa cítila veľmi zle, mala problémy so zaspávaním, podvedomie jej neustále pracovalo a stále ju to prenasledovalo. Poukázala na skutočnosť, že v priebehu celého času až do súčasnosti, keď sa do vyhľadávača google zadá jej meno, tak predmetné články sú neustále k dispozícií čitateľom.

44. K uzatváraniu zmlúv pred súdom žalobkyňa vypovedala, že právny odbor má v pôsobnosti posudzovanie 2 základných balíkov zmlúv alebo typov. Jedna časť, to sú práve zmluvy s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, kde právny odbor posúdi vzor zmluvy, teda či má všetky podstatné náležitosti a či sú zmluvy a dodatky po právnej stránke v perfektom stave. Platí zásada, že v rámci jednotlivých segmentov zdravotnej starostlivosti sú všetky zmluvy pre všetkých poskytovateľov na celom SR rovnaké a krajské pobočky, ktoré realizujú podpisovanie týchto zmlúv nemajú právo vstupovať do textov. Texty sú aj výsledkom dohody so stavovskými organizáciami. Keď sú hotové tieto vzory, tak časť organizácie, ktorá sa venuje nákupu zdravotnej starostlivosti už realizuje samotné napĺňanie týchto vzorov a to je tá vecná stránka, kedy do vzorov doplnia konkrétneho poskytovateľa, cenu bodu a finančný objem, ak sa dohodli. To je otázka ekonomická a nie právna. Právny odbor s týmto procesom neprichádza do kontaktu, neovplyvňuje tento proces a nemá ani v organizačnom poriadku určenú pôsobnosť v tomto zmysle. Rieši už potom iba jednotlivé problémy, ktoré by počas trvania zmluvného vzťahu vyvstali pri realizácii zmluvného vzťahu. Druhým typom zmlúv sú tzv. prevádzkové zmluvy, kde je postup obdobný, vzhľadom k tomu, že sa ale nejedná o tak veľkú skupinu a sú to spravidla individuálne vzťahy, právny odbor niekedy je oboznámený s druhou zmluvnou stranou a v prípade ak sa pripravujú zmluvy do verejného obstarávania, čo je najčastejšie, ani tu nepozná druhú zmluvnú stranu, nakoľko zmluvu posudzuje pred začatím verejného obstarávania. K možnosti nahliadnutia do zmlúv "tety Anky" žalobkyňa uviedla, že nikto netušil v rozhodnom čase, že tieto zmluvy sú sporné. V čase, keď tento problém nastal, VšZP evidovala 11 370 zmluvných poskytovateľov. Žalobkyňa mala do systému evidencie zmlúv iba všeobecné prístupové práva, s týmto systémom nikdy nepracovala, ani do systému nikdy nenahliadla. Nepoprela, že zodpovednosť za splnenie náležitostí zmlúv z hľadiska perfektnosti právneho úkonu má právny odbor, teda za texty zmlúv a dodatkov bez vyplnenia náležitostí poskytovateľa a bez finačných častí zmlúv. Za zmluvy ako celok, teda ich vecný obsah zodpovedá sekcia nákupu zdravotnej starostlivosti, čo je organizačný útvar, ktorý má štruktúry jednak na generálnom riaditeľstve ako i na krajských pobočkách. Tento útvar má presne určenú pôsobnosť a túto prácu na sekcii vykonáva približne 500 ľudí. V rámci tejto sekcie sú aj revízni lekári, ako tí, ktorí zo zákona kontrolujú poskytovateľov práve aj z pohľadu správnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti, vedenia zdravotnej dokumentácie a vykazovania poskytnutej zdravotnej starostlivosti, z čoho potom môže byť odvodzovaná alebo posudzovaná prípadná hospodárnosť alebo nehospodárnosť.

45. K oboznámenej výpovedi autorky článkov žalobkyňa uviedla, že tá vo svojej výpovedi zhrnula určité skutočnosti, ktoré však časovo ani vecne vôbec nesúvisia s tvrdeniami, ktoré uviedla v článkoch. Autorka tvrdila, že po uverejnení článkov p. Forai skončil vo funkcii, čo však nie je pravdou, keď Ing. Forai vo funkcii skončil mesiac predtým, než články. Z dôvodu jeho skončenia vo funkcií bola žalobkyňa menovaná ako tretia členka predstavenstva. K tvrdeniu o antedatovaní uverejnených zmlúv poukázala na to, že neobstojí tvrdenie svedkyne, že k tomuto záveru mohla prísť z dôvodu ich pozretia si, pretože boli uverejnené správne, včas a na základe týchto zmlúv prebiehali platby v Štátnej pokladnici. K úhradám zdravotnej starostlivosti, resp. fingovaniu úhrad zdravotnej starostlivosti žalobkyňa tvrdila, že

neexistuje k tomu absolútne žiadny dôkaz, napriek tomu že úhrady VšZP boli preskúmané v súvislosti s predmetnou kauzou Ing. Foraia, kontrolnými orgánmi ako bol najvyšší kontrolný úrad, NAKA, Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a rovnako bol vykonaný poslanecký prieskum, avšak nikdy, nikde nebolo skonštatované, že by VšZP hradila akúkoľvek fingovanú zdravotnú starostlivosť. Žalobkyňa mala za to, že autorka článkov tieto informácie nemohla nikde získať a už vôbec o tom a o všetkých súvislostiach, ktoré sú v článku popísané nemohol hovoriť žiadny „zdroj" z prostredia zamestnancov VšZP.

46. Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese pred súdom reagoval na dupliku žalovaného a uviedol, že žalobkyňa nikdy nepovedala, že nemôže byť osobou verejného záujmu, ale že nemá také možnosti obrany, ako napr. politici. Teda nemôže byť posudzovaná rovnako ako také osoby, ktoré majú neobmedzený prístup k prostriedkom na verejné šírenie obrany. Zdôraznil, že žalobkyňa na sporné články nemala možnosť nijakým spôsobom reagovať, keď reakcia uverejnená na webových stránkach VšZP je reakciou VšZP a nie žalobkyne. Žalovaný poukázal i na znenie vyjadrenia v duplike, v ktorom priamo žalovaný tvrdí to, že: „Články poukazovali na činnosť žalobkyne počas jej pôsobenia vo VšZP." Použitá formulácia žalovaného nasvedčuje tomu, že články boli písané ako skutkové tvrdenia a i sám žalovaný sporné články takto vníma.

47. Vychádzajúc z uvedeného žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu poukázala okrem iného na rozsudok NS SR z 31.5.2010 sp.zn. 4Cdo/149/2009, v ktorom sa konštatuje, že sloboda prejavu nie je bezbrehá, ústavne zaručené právo vyjadrovať svoje názory je obsahovo obmedzené právami iných, najmä právami uvedenými v článku 19 Ústavy SR. Sloboda prejavu tlače končí tam, kde začína sloboda alebo právo iného. Je nutné brať na zreteľ, že ústavnú ochranu požíva iba pravdivá informácia. Poukázala na to, že pri napísaní článkov bola použitá klasická manipulatívna technika, kde bola uvedená jedna pravdivá skutočnosť a to pracovné zaradenie žalobkyne a vo zvyšku boli použité nepravdivé tvrdenia, vykonštruované súvislosti. Články spustili výhradne negatívne, hanlivé, urážlivé až výhražné reakcie verejnosti, o čom svedčia diskusie pod článkami. Zdôraznila, že žalovaný zverejnením sporných článkov zneužil slobodu prejavu, nesledujúc tým vôbec záujem verejnosti na pravdivom informovaní o otázkach verejného záujmu. Články boli písané o konkrétne určiteľnej osobe, keďže obsahovali úplné meno a priezvisko žalobkyne, jej pracovisko a teda žalobkyňa bola identifikovateľná pre širokú verejnosť. Články spôsobili žalobkyni v značnej miere zníženie dôstojnosti, boli a sú naďalej. uverejnené na internetových portáloch žalovaného s vysokou návštevnosťou a v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR vo všeobecnosti platí, že čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Elektronické médium treba z tohto hľadiska posudzovať prísnejšie. Články sú napísané formou nepravdivých skutkových tvrdení, a v žiadnom prípade nie ako oprávnená kritika, čí hodnotiace úsudky. Žalobkyňa nepravdivosť tvrdení obsiahnutých v článkoch preukázala. Autorka článkov sa nesnažila získať stanovisko žalobkyne ku skutočnostiam uvádzaným v článkoch a zvolenou formuláciou utvrdzovala čitateľa o pravdivosti článkov. Autorka článkov napriek skutočnosti, že poznala pravdu o danej problematike zo stanoviska VšZP zámerne a účelovo uviedla v článkoch nepravdivé informácie a tak nesprostredkovala verejnosti pravdivé informácie.

48. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese odkázal na písomné podania vo veci a zdôraznil, že žalovaný publikovaním článkov len realizoval právo na slobodu prejavu v súlade s čl. 26 Ústavy SR. Informoval verejnosť o menovaní žalobkyne do pozície členky predstavenstva VŠZP, pričom žalovaný hodnotil správnosť tejto voľby, a to aj s ohľadom na možné aktivity žalobkyne počas jej pôsobenia ako vedúcej právneho odboru VŠZP v súvislosti s medializovanou kauzou tzv. „zmlúv s tetou Ankou". Poukázal na to, že predmetná téma predstavovala v čase publikovania článkov tému verejného záujmu, nakoľko sa venovala otázke nehospodárneho nakladania s verejnými financiami. Zároveň osobu žalobkyne ako členky predstavenstva najväčšej štátnej zdravotnej poisťovne na Slovensku je nutné vnímať cez prizmu tzv. osoby verejného záujmu, ktorá je povinná strpieť väčšiu mieru kritiky ako bežní občania, o to viac ak sa téma týka otázky nehospodárneho nakladania s verejnými financiami. Ďalej uviedol, že žalovaný pri popisovaní činnosti žalobkyne vychádzal z informácií prezentovaných hovorkyňou VšZP p. D.. Vo vzťahu k napádaným výrokom uverejneným v článkoch zdôraznil, že ide o polemické výroky, čoho dôkazom sú použité slovné spojenia ako napr.: „Jej rukami mali prechádzať všetky zmluvy", „Mala tvoriť dodatky", „J. mala o všetkom vedieť" , čo vyplýva i z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k 24C 26/2016-228 z 21.03.2018 v právnej veci VšZP proti žalovanému o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, ktorá sa týkala identických článkov a identických výrokov, ktoré sú predmetom tohto konania , kde súd konštatoval: „V predmetných článkoch sa vo vzťahu k p.

J. uvádzajú prevažne hodnotiace úsudky, o čom svedčia použité jazykové prostriedky v konkrétnych vetách, z čoho jednoznačne vyplýva, že ide o hodnotiace úsudky autorky článku podliehajúce ochrane prezumpcie dovolenej kritiky".... „Všetky uvedené výroky sa týkali výlučne osoby pani J. a ide o vyjadrenie subjektívneho názoru autorky článkov, zaujímajúce k daným faktom určitý postoj na základe vlastných kritérií". Ďalej uviedol, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou udelil VšZP pokuty z dôvodu nevykonania kontroly so zameraním na účelnosť, efektívnosť, hospodárnosť vynakladania prostriedkov verejného zdravotného poistenia. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy, pričom žalovaný zároveň poukazuje na konštantnú judikatúru ESĽP, v zmysle ktorej je nutné, aby súd pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy a zohľadňoval pritom výšku náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia alebo ktorá je priznávaná obetiam trestných činov.

49. Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu (ďalej ako Dohovor). Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice (ods. 1). Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme (okrem iného) aj ochrany povesti alebo práv iných (ods. 2).

50. Podľa čl. 26 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené (ods. 1). Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu (ods. 2 veta prvá). Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (ods. 4).

51. Právo na slobodu prejavu garantované článkom 26 Ústavy SR nie je absolútne, je totiž obmedzené tak, ako to predpokladá čl. 10 ods. 2 Dohovoru, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

52. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

53. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

54. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

55. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

56. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

57. Medzi základné hodnoty ľudskej osobnosti nepochybne patria i ľudská dôstojnosť a osobná česť. Práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti sú zaručené ústavou a ich ochrana Občianskym zákonníkom. Ľudská dôstojnosť je kategória, ktorá charakterizuje človeka ako ľudskú bytosť, patrí každému bez výnimky a rozdielu. Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti zabezpečuje každému človeku život pri rešpektovaní určitej všeobecne uznávanej hranice slušnosti, pri rešpektovaní svojbytosti každej ľudskej bytosti. Každý má rovnaké právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a na rovnakú ochranu pred je ponižovaním. Na druhej strane česť je výrazom určitej úcty, uznania, ocenenia, vážnosti fyzickej osoby,

ktorú požíva pre svoje správanie, konanie a postoje u ostatných členov spoločnosti a ktorá ovplyvňuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

58. Porušenie práva na česť pritom môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb, teda pôsobiť difamačne. Úmysel, aby takéto skutkové tvrdenia pôsobili difamačne, nie je rozhodujúci. (rozsudok NS ČR zo 14.novembra 2007, sp.zn. 30Cdo 332/2007).

59. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť pôvodcu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť osobnú integritu fyzickej osoby, jej súkromného života, alebo znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu.

60. Neoprávnený zásah do osobnosti môže byť spôsobený predovšetkým uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby, no tiež uverejnením pravdivých tvrdení, ktoré majú osočujúcu povahu, a teda pôsobia difamujúco a majú znevažujúci účinok, a rovnako aj údajmi pravdu skresľujúcimi, ktoré samé o sebe síce nie sú nepravdivé, ale sú podané takou formou a v takých súvislostiach, že môžu viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti.

61. V zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady škody sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne, nemožno pre túto možnosť spájať iba so zásahmi proti dôstojnosti fyzickej osoby a jej vážnosti v spoločnosti (NS ČR z 26.7.2000 sp.zn. 30 Cdo 2304/99). Zákon ako jedinú podmienku ustanovuje pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch skutočnosť, že sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka je určitá ujma. Podmienkou priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti od individuálnych okolností daného prípadu.

62. V súlade s ustálenou judikatúrou a výkladovou praxou treba za značné zníženie dôstojnosti či vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti spravidla považovať taký zásah, ktorý by vzhľadom na jeho intenzitu, rozsah a trvanie vedúce k zníženiu jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti pociťoval ako závažný každý, kto by sa ocitol na mieste a v postavení dotknutej osoby. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti nepochybne preukázať existenciu okolností umožňujúcich priznanie náhrady nemajetkovej ujmy však v spore zaťažuje žalobcu, ktorý síce nie je povinný preukazovať samotnú nemajetkovú ujmu, avšak ak chce byť v spore úspešný, musí preukázať také dôsledky konania pôvodcu zásahu v objektívnej realite, z ktorých vznik nemajetkovej ujmy nepochybne vyplýva. To pritom platí i v prípade zásahu do práva na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, uskutočneného prostredníctvom tlače, keď hoci takýto zásah má širokú publicitu, a preto možno existenciu určitých nepriaznivých následkov dôvodne predpokladať, uvedená skutočnosť nemôže sama o sebe v každom jednotlivom prípade zakladať (automaticky) nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže následky zásahu je nevyhnutné vždy hodnotiť výlučne so zreteľom na individuálne okolnosti danej veci.

63. Obmedzenie práva na slobodu prejavu v prípade jeho stretu s právom na ochranu osobnosti má vo všeobecnosti zákonný podklad v ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a sleduje aj legitímny cieľ, ktorým je ochrana osobnosti. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie jeho akceptovateľnosti v konkrétnom prípade je preto otázka jeho primeranosti, teda či obmedzenie práva na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality. Na tento účel judikatúra ESĽP i Ústavného súdu SR využíva test proporcionality založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade "hovoril", resp. uverejnil informáciu . Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva možno vyvodiť základné princípy a kritériá, z ktorých treba vychádzať pri riešení kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti. Vzhľadom k tomu, že médiá majú kľúčovú úlohu pri ochrane demokracie, treba prísne posudzovať každý zásah do slobody prejavu médií. Novinári majú povinnosť poskytovať

informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať. Novinárom je dokonca potrebné tolerovať určitú mieru preháňania a provokácie.

64. Žalovaný je "nositeľom" slobody prejavu a preto sa na neho vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. V prejednávanej veci téma žalovaného týkajúca sa kauzy "zmlúv tety Anky" bola v čase uverejnenia predmetných článkov legitímnou témou verejného záujmu, keď sa venovala celospoločenskej téme nehospodárneho nakladania s verejnými finančnými prostriedkami. Niet pochýb, že verejnosť mala právo byť informovaná i o zmene člena predstavenstva VšZP. K osobe žalobkyne je potrebné uviesť, že ju bolo možné v čase uverejnenia napadnutých článkov považovať za osobu verejného záujmu, keď od 01.10.2015 bola členkou predstavenstva VšZP, čím sa stala verejným funkcionárom. Články boli uverejnené v období po jej vymenovaní do predstavenstva VšZP, keď ešte rezonovala téma „Foraiových zmlúv“. Žalovaný ich uverejnil na internetových portáloch, ktorých sledovanosť je na 4. a 10. mieste spomedzi internetových portálov s počtom reálnych užívateľov (nad 500 000 pri stránke www.aktualne.sk a nad 1 400 000 pri stránke www.pluska.sk).

65. Predmetom konania nebolo posudzovanie efektívnosti/neefektívnosti nakladania s finančnými prostriedkami VšZP, ani posudzovanie tvrdenia o antedatovaní/neantedatovaní "zmlúv tety Anky", či skúmanie pravdivosti o fiktívnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti poskytovateľmi uvedenými v predmetných zmluvách a dodatkoch.

66. Súd skúmal obsah článkov, pravdivosť skutkových tvrdení obsiahnutých v článkoch, posudzoval, či celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde a či články uverejnené žalovaným mohli predstavovať neprípustný zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

67. Z obsahu jednotlivých článkov vyplývajú i skutkové tvrdenia, ktoré medzi stranami sporu neboli sporné ako pracovné zaradenie žalobkyne, menovanie za člena predstavenstva VšZP, časové obdobia jednotlivých pracovných zaradení žalobkyne vo VšZP, subjekt, ktorý menoval žalobkyňu do predstavenstva. Napadnuté články obsahovali nielen nerozporované skutkové tvrdenia, ale hneď v úvode každého článku boli použité sporné skutkové tvrdenia:
„Dohliadala na všetky škandalózne zmluvy, dnes sedí vo vedení. Zdá sa, že vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni je možné všetko. Aktuálne.sk sa podarilo zistiť, že osoba, ktorej rukami prešli všetky zmluvy podpísané exriadiľeľom štátnej poisťovne Marcelom Foraiom, bola povýšená do predstavenstva poisťovne. Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J.“.....
„Škandalózne zmluvy exriaditeľa Všeobecnej zdravotnej poisťovne Marcela Foraia mala pod palcom jedna osoba.“ Dnes sa teší pohodlnému miestu v predstavenstve poisťovne. Marcel Forai musel pre škandalózne zmluvy odstúpiť z postu riaditeľa VšZP. C. J., to je meno ženy, ktorej rukami prešli škandalózne zmluvy počas vedenia Marcela Foraia.....
„Osoba, ktorá vedela o všetkých škandalóznych zmluvách Všeobecnej zdravotnej poisťovne, vláde Róberta Fica v predstavenstve poisťovne zrejme neprekáža. Ide o vedúcu sekretariátu generálneho riaditeľa C. J., ktorá pôsobila počas vedenia Marcela Foraia ako šéfka právneho odboru. Jej rukami teda prechádzali všetky zmluvy či dodatky z jeho dielne. Po jeho odchode z funkcie postúpila do predstavenstva štátnej poisťovne.....

68. Za vyššie uvedenými skutkovými tvrdeniami nasledovali i hodnotiace úsudky autorky článku týkajúce sa opodstatnenosti menovania žalobkyne do funkcie členky predstavenstva VšZP s ohľadom na jej predchádzajúce pracovné zaradenie. Z obsahu článkov vyplýva, že autorka článku, čo ani nepoprela, neuverejnila odpoveď hovorkyne VšZP, z ktorej vyplývalo popretie kompetencie žalobkyne týkajúce sa prípravy zmlúv s konkrétnymi poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že autorka článku žalobkyňu nekontaktovala za účelom preverenia akýchkoľvek informácií, ktoré boli obsahom uverejnených článkov. Žalobkyňa v konaní poprela skutkové tvrdenia týkajúce sa jej súčinnosti pri uzatváraní predmetných zmlúv a dodatkov, čo v konaní podporila nielen svojou výpoveďou, doložením odpovede hovorkyne VšZP adresovanej autorke článkov, ale i predložením jednotlivých „sporných“ zmlúv a dodatkov, Organizačným poriadkom VšZP. Listinné dôkazy tak podporili výpoveď žalobkyne, keď z predmetných zmlúv a dodatkov vyplýva, že ich uzatvorili krajskí riaditelia pobočky VšZP v Košiciach s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, pričom z Organizačného poriadku a jeho prílohy vyplýva, že právny odbor mal kompetenciu pri vypracovávaní, posudzovaní a pripomienkovaní zmlúv a dodatkov k zmluvám, kde za VšZP uzatváral zmluvy generálny riaditeľ.

Zároveň právnemu odboru neprináležalo ani vedenie a evidencia zmlúv o poskytovaní a úhrade zdravotnej starostlivosti.

69. Je však potrebné zdôrazniť, že v článku boli uverejnené tvrdenia , ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti žalobkyne v očiach ostatných fyzických osôb, teda pôsobiť difamačne. Z obsahu článkov jednotlivo i v ich nadväznosti možno vyvodiť záver o odhalení vinníka/osoby zúčastnenú „na kauze zmluvy tety Anky“, ktorá napriek podieľaní sa na uzatváraní/antedatovaní zmlúv nebola žiadnym spôsobom postihnutá, naviac bola menovaná ako člen predstavenstva VšZP po odstúpení exriaditeľa VšZP Ing. Marcela Foraia, MPH.

70. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že nemožno trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení a klásť tak na novinárov v konečných dôsledkoch nesplniteľné nároky, ale významné musí byť vždy to, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo vždy pravde. Táto podmienka v danom prípade nebola splnená, keď v článkoch bola žalobkyňa označená za osobu, ktorá dohliadala, mala vedomosť, prešli jej rukami "zmluvy tety Anky", uvedené nemožno považovať za tolerovateľnú nepresnosť podávanej informácie, ale v tomto konkrétnom prípade vzhľadom na to, že meno, priezvisko a pracovné zaradenie bolo v tejto informácii uvedené ako aj vzhľadom na závažnosť obvinenia presiahlo prípustnú mieru a intenzitu takým spôsobom, ktorý už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Sloboda prejavu, ktorá je založená na nepravdivom alebo neúplnom informovaní a na skresľovaní, nemôže požívať právnu ochranu.

71. V danej veci tak bolo povinnosťou žalovaného preukázať "dôkaz pravdy" o uverejnených sporných skutkových tvrdeniach, avšak žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno, dôkazy preukazujúce pravdivosť tvrdení v článku neprodukoval. Nebola tak preukázaná akákoľvek súčinnosť žalobkyne pri príprave, či uzatváraní predmetných zmlúv, ani jej vedomosť o predmetných zmluvách v rozhodnom čase.

72. Súd nevyhodnotil obsah článkov ako oprávnenú kritiku osoby žalobkyne, nakoľko v danej veci nešlo o vecnú kritiku, keďže vychádzala z nepravdivých podkladov, z ktorých sa dali vyvodiť vlastné hodnotiace úsudky znevažujúceho charakteru. Je potrebné zdôrazniť, že na odlíšenie kritiky od neoprávneného zásahu je rozhodujúce na prvom mieste hľadisko pravdivosti, čo v danej veci splnené nebolo, následne vecnosti, objektívnosti a sledovaného cieľa, čo spravidla vyplýva z obsahu, formy miesta prednesu kritiky.

73. Uverejnením predmetných článkov žalovaného došlo k zásahu do práva na česť a dôstojnosť žalobkyne, zároveň došlo k tomuto zásahu verejným publikovaním na portáloch s celoštátnou pôsobnosťou, čím tento zásah bol objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť, vážnosť žalobkyne v spoločnosti v značnej miere. V danom prípade bola žalovaná prezentovaná viacerými charakterovými znakmi (meno, priezvisko, pracovné zaradenie), pričom bola spájaná s kritizovanou/ odcudzovanou činnosťou (podieľaní sa na nehospodárnom nakladaní s verejnými finančnými prostriedkami, antedatovaní zmlúv...) čím došlo k zásahu do práva na česť a dôstojnosť, čo nepochybne vyplýva z reakcií v diskusných príspevkoch pod zverejnenými článkami. Zároveň došlo k takémuto zásahu verejným publikovaným, teda predmetný zásah bol objektívne spôsobilý znížiť dôstojnosť, vážnosť žalobkyne v spoločnosti v značnej miere.

74. Na základe vykonaného dokazovania zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a po starostlivom prihliadnutí na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd dospel k záveru, že žalobe bolo možné sčasti vyhovieť, vo zvyšku súd žalobu zamietol.

75. Žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému I. výrokom žalobného petitu morálnej satisfakcie formou verejného ospravedlnenia z dôvodu v žalobe uvedených nepravdivých výrokov, ktoré boli obsahom napadnutých článkov, ktorými bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv.

76. Súd poukazuje najmä na to, že v prípade osobnostných žalôb musí žalobca klásť osobitný dôraz na správnu a presnú formuláciu ospravedlnenia za nepravdivé, pravdu skresľujúce tvrdenia, ktoré je potrebné v petite špecifikovať. Súd má za to, morálna satisfakcia formou požadovaného ospravedlnenia by vzhľadom na navrhované znenie ospravedlnenia v petite žaloby, ktoré nedefinuje tvrdenia v článku, ktoré mali byť nepravdivé, pravdu skresľujúce, teda ktorého obsah je neurčitý, by sa míňala účinku.

77. V prípade zaviazania žalovaného na zverejnenie požadovaného znenia ospravedlnenia by z uverejneného textu vyplývalo, že v článku boli nepravdivé výroky, ale ktoré konkrétne výroky boli nepravdivé z textu ospravedlnenia nie je možné zistiť. Zostalo by tak na posúdení čitateľa ospravedlnenia, ktoré výroky mali byť uvedené ako nepravdivé (prípadne, či celý článok sa nezakladal na pravde), avšak z dokazovania vyplýva, že v článku boli uverejnené viaceré skutkové tvrdenia, ktoré neboli ani medzi stranami sporu sporné (a to : o pôsobení žalobkyne vo VšZP na rôznych pozíciách, obdobia počas, ktorých žalobkyňa pozície zastávala ako i skutkové tvrdenie týkajúce sa subjektu, ktorý menoval žalobkyňu do funkcie členky predstavenstva VšZP, skutkové tvrdenie o jedinom akcionárovi VšZP a iné.....)

78. Súd čo do uloženia povinnosti žalovanému odstrániť predmetné články z internetových portálov súd žalobe vyhovel, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetné články sú spôsobilé zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti žalobkyne a je nevyhnutné predísť i do budúcnosti následkom zverejnenia týchto článkov... keď uverejnené články z obsahovej stránky vyznievajú zhodne a sú spôsobilé vyvolať u bežného čitateľa zhodný dojem týkajúci sa spájania žalobkyne s odcudzovanou /kritizovanou činnosťou, pričom zásah naďalej vo forme uverejnenia predmetných článkov trvá.

79. Súd má za to, že ani prípadné ospravedlnenie by nepostačovalo na odstránenie následkov zásahu do osobnostných práv žalobkyne, a teda morálna satisfakcia sa javí v danom prípade ako nepostačujúca pre eliminovanie ujmy vzniknutej na osobnostných právach žalobkyne, a to aj vzhľadom na povahu nepravdivých tvrdení, intenzitu a spôsob zásahu, charakter a dôležitosť dotknutej hodnoty. Taktiež bola v danom prípade splnená aj ďalšia zákonom stanovená podmienka pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobkyni podľa § 13 ods. 2 a 3 Obč. zákonníka, a to že neoprávneným zásahom bola znížená dôstojnosť a vážnosť žalobkyne v spoločnosti v značnej miere, čo vyplýva i z obsahu diskusných príspevkov pod predmetnými článkami. Žalovaný uviedol o žalobkyni nepravdivé údaje, ktoré vytvorili o nej negatívny obraz, čím bolo znížené spoločenské hodnotenie, spochybnená jej dôveryhodnosť a vážnosť, pričom tento zásah mal širokú publicitu.

80. Ujmu vzniknutú na osobnostných právach žalobkyne uverejnením predmetných článkov týkajúcich sa žalobkyne súd posúdil ako závažnú, keď prihliadol na objektívne hľadisko a dospel k záveru, že predmetnú ujmu v danom mieste a čase by každá fyzická osoba v postavení žalobkyne pociťovala ako závažnú.

81. Z uvedených dôvodov, a to aj vzhľadom na povahu nepravdivých tvrdení, intenzitu a spôsob zásahu súd zaviazal žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyne v sume 5 000 Eur, ktorá je podľa názoru súdu primeraná. Takto priznaná suma na jednej strane zodpovedá skutkovému stavu ustálenému vykonaným dokazovaním pokiaľ ide o zásah do práv žalobkyne, a na strane druhej rešpektuje aj práva a oprávnené záujmy žalovaného v súvislosti s výkonom jeho práv vydavateľa, ktoré však môžu požívať plnú ochranu iba v prípade, ak pri realizácii slobody tlače postupuje čestne, oprávnene a dôsledne rešpektujúc všetky práva a oprávnené záujmy osôb, ktoré sú predmetom záujmu v ním uverejnených článkoch. Požadovanú výšku nemajetkovej ujmy v sume 50 000 Eur súd považoval za neadekvátnu a to nielen s prihliadnutím na výšku náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia alebo ktorá je priznávaná obetiam trestných činov, ale i s prihliadnutím na to, že v konaní nebolo preukázané, že v dôsledku zverejnenia napadnutých článkov došlo k reálnemu negatívnemu dopadu na rodinné prostredie (napr. rozvrat manželstva, nenapraviteľné narušenie vzťahov v rodine), pracovné prostredie (napr. nezamestnanosť ako následok uverejnenia článkov), či iné prostredie, ktorom sa žalobkyňa môže realizovať (napr. strata členstva v záujmovom združení...).

82. Podľa § 470 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

83. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

84. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

85. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP , súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

86. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

87. S účinnosťou od 01.07.2016 je potrebné v zmysle § 470 odsek 1 CSP o náhrade trov konania rozhodnúť s použitím § 251 a nasl. CSP.

88. V súlade s § 255 CSP súd po porovnaní žalobného petitu a výroku tohto rozsudku zistil, že žalovaná bola úspešná, čo do dvoch výrokov (týkajúci sa upustenia od neoprávneného zásahu do osobnostných práv a priznania nemajetkovej ujmy). Úspech žalobkyne súd videl i čo do priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5000 Eur z požadovanej sumy 50 000 Eur, nakoľko z povahy uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vyplýva, že stanovenie výšky priznaného plnenia záviselo od úvahy súdu. Žalobkyňa sa domáhala žalobou i uloženia povinnosti žalovanému vo forme morálnej satisfakcie formou ospravedlnenia, čomu súd nevyhovel, z toho dôvodu nebola žalobkyňa v konaní v celom rozsahu úspešná, ale jej procesný úspech je v rozsahu 2/3.

89. V zmysle § 252 CSP každá strana sporu platí trovy, ktoré jej v konaní vznikli. Z tohto ustanovenia je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, z čoho vyplýva, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania, ktoré platila v rozsahu jej úspechu v súlade s ust. § 255 CSP, t.j. 2/3.

90. Týmto rozsudkom bolo v súlade s § 262 odsek 1 CSP rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania. Po jeho právoplatnosti v zmysle § 262 odsek 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

91. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v dvoch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).